

Ayhan Şen

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

14.03.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ayhan Şen

10.09.1980 tarihinde ankırı'da doğdum. İlk ve orta renimimi memleketim olan ankırı'da, lisans renimimi 2005'te Erciyes Universitesinde Türk Dili ve Edebiyatı bölümünde, yüksek lisansımı ise yine aynı ana bilim dalında 2010'da Dumlupınar Universitesinde tamamladım. Meslek hayatıma özel dershanelerde eğitmen olarak başladım. Bir süre Milli Eđitim okullarında öğretmenlik yaptım. 2013 yılından bu yana Erzincan Binali Yıldırım Universitesinde Türk Dili alanında đretim görevlisi olarak çalışmaktayım. Aynı zamanda klasik Türk edebiyatı alanında doktora yapmaktayım. Evli ve üç ocuk babasıyım.

Aks-i Sedâ

Titrerken nûr-u kandil; gölgeler hayalimiz,
Gâh düşer gâhî düşmez perdeye misalimiz.

Tahtından tahkir ile nazar eder kudema,
Hükmeyle pervasızca sermest imiş hâlimiz.

Sesime aks-i sedâ yok diye figân eder,
Bilinmez ki ezelden kopmuş sedâ telimiz.

Bir zulmet perde perde çevrelemiş ukûlü,
Zifiri iklimdeyiz, ondan tutuk dilimiz.

Biz ki zâhiren hürüz, bendeyiz hakikatte,
Ayaklarda pranga, boyunda vebâlimiz.

Görünmez eller ile yatağımız kazılmış,
Ağyâre meyledemez hem suyumuz, selimiz,

Zoraki öpmüşüz uzanan meçhul elleri,
Gayri tefrik edemez dest-i pâki lâlimiz.

Meydandadır hâli bu yağmalanmış kervanın,
Heybemizdeki yolluk, bîçâre melâlimiz.

Yazık... Anka kuşumuz kanadından yaralı,
Kaf Dağı'nın ardına gömülmüş ikbalimiz.

Şimdi gerek, kalpleri diriltecek bir tılsım,
Bir mülemma ışığa müştaktır leyâlîmiz.

Belki de beklenen o âfitâbın muştusu,
Muhbiridir, semada süzülen hilâlîmiz.

Köhne bir sefinede seyretsek de muttasıl,
Kızaran ufuklara meyyaldır minvalimiz.

En hassas zâviyeden kulak verilse ancak
İşitilir belki şu sedâsız suâlîmiz.

Bu hazan bahçesinin solgun rengine inat,
Umutla boy vermez mi acep nev-nihâlîmiz.

Yozgat/ 2004

Ayhan Şen

Çocukların Saltanatı

Güller goncaya durur,
Gülümseyince çocuk,
Dertler, kederler unutulur.
Arınır gönüller pasından, lekesinden,
Serçeler hicabeder gülüşünün sesinden.

Sinelerin tam ortasına bir hükûmet kurulur.
Cihâna gamze gamze hükmünü ilan eder
İblisin, şeytanların kelleleri vurulur.

O ne eşsiz, tarifsiz,
Yıkılmaz saltanattır.
Huzurunda durulur el pençe dîvan.
Akar gönüllere şefkat,
hatrına onun,
Âb-ı hayat gibi Hakk'tan armağan.

Ruhlara teneffüstür nefes alışları,
En safi duadır kalp atışları.
Hudutsuz bir masal ülkesidir uykusu sanki...
Melekler, oyun arkadaşları.
Ömre hayat bahşeder,
Ilık ve nemli bir sabahı andıran uyanışları...

Serçeler hicabeder gülüşünün sesinden.
Arınır gönüller pasından, lekesinden,
Dertler, kederler unutulur.
Gülümseyince çocuk,
Güller goncaya durur

Çankırı / 2007

Ayhan Şen

Gidenlerden Kalanlar

(Babam için)

Önce kuru düşer ayrılığın,
Derinden de derine düşer.
Baksalar da görmezler.
Yanmak mevsimin adı olur,
İklim olur.
Sıla olur yanmak.
Günü ısıdı sınırlar orda.
Sabahı serin, geceyi ayaz,
Seni o eski sen sınırlar.
Bilmezler içten içe kavruluşunu,
Tozuyup, kül olup savruluşunu,
İçinde bir baharın sararıp soluşunu,
Nerden bilsinler?
Ülfetler gider, kalır teselli;
Bazen bir söz, bazen bir yüz, belki bir nağme.
Belki bir hatıra, gönüle eştir.
Su serper sanma, o da ateştir.
Yankılanır in in, yayılır dehliz dehliz.
Bir inilti, feryat figan bir avaz,
Çarpar içinin duvarlarına,
Amma duymazlar.
Bir derviş ayaklanır senden, âleme doğru,
Kızgın kumlarına basarak nisyânın,
Bir muamma, gurbetlik sefere doğru,
Can havliyle, isyanlara isyanın.

...
Bir yanın közdür amma bir yanın sürgün
Bir yanın darmadağın, bir yanın düğüm.

* * *

Sonra deli deli eser yalnızlık,
Vakt'olur, soluğu keser yalnızlık.
Seş-cihetten karayeldir esen hep,
Keyfekeder seni senden eden hep,
Aklı fikri toz duman eden hep.
Yalnızlık, köy kent;
Yalnızlık, dağ bayır dolanır gezer,
İs, pus içinden süzülür iner.
Döner gelir, senin bağrında kışlar.
Duruldu derken, yeniden başlar.
Şehir boşalmıştır içinle beraber,
Yığın yığın caddeler,
aslında bomboş
Yanın yören tekütenha,
Kısıktır sesler, yüzler bulanık,
Lâl olmuş diller, hâline tanık.
Havada yokluğun kesif kokusu.
Genzine işleyen bir küf kokusu

Derdin varsa da ağız dolusu.
Ne anlatmaya dilin döner,
Ne biri gelir, derdin böler.
Sende başlar, sende biter âfetler.
Belki gönlün viran, belki sersefil,
Ama şunu bil! Fırtınalar sende kopar,
Âlemde değil.

Bir yanın tufandır, bir yanın sürgün
Bir yanın darmadağın, bir yanın düğüm.
* * *

Akıbet derler ki ne senin hıncın?
Sudan yaratılmışken yanmak mı harcın?
Niceler sadre şifa sunarken
Nedir bu biçtiğin ateşten kefen?
Cevapsız sorular hengamesinde
Kendini bir nehrin kıyısında bulursun.
Kalbin, kararsız ve ürkek bir çiğ tanesidir şimdi.
Coşkun akan nehre doğru salınmış bir söğüdün yaprağında.
Gözlerini sabahın ışıltısına tazecik açmış bir çiğ tanesi.
Akli almazken güneşi, bulutu, rüzgarı, yeşili, maviyi.
ve ermezken düne, bugüne, yarına.
tüm bilmezliğiyle, devriâlem hevesinde;
karışırsem der şu sulara,
Katre katre dağılsam âleme.
Çağıldasam, aksam gözelerden gün yüzüne.
Sonra tutunsam rüzgara, çıksam yücelere.
Yağsam yeryüzüne tane tane.
Bulur muyum bilmem, derdime çare.
Hızır'la İlyas'ın kesiştiği yerde alsam soluğu,
Yusuf'a menzil olan kör kuyuyu bulsam süzüle süzüle.
Bir balığın karnında duaya duran Yunus'u seyretsem de
Sütliman oluversem.
Bir kutlu ayağın tozuna ermek için başımı taştan taş vursam.
Bulur muyum firak yarasına merhem?
Ateşi dondurmak, buz köz etmek,
Mümkün olur mu o dem?
Zamandan aşip ötelere taşmak,
Perdeleri yırtmak mümkün olur mu?
Derler ki çirpınmak nafiye.
Sular tersine akar, sen tersine.
Hırçın seller gibi çağlasan da
Mecnun olup bağrını dağlasan da
Evrilip çevrilen
Yıkılıp devrilen yine sensin.
Bilirsin.
Yine de durulmaz için.

Bir yanın çağlayandır, diğer yanın sürgün.
Bir yanın darmadağın bir yanın düğüm.

* * *

Diyar diyar dolanır da iflah olmaz,
İki yakası bir türlü kavuşmaz dervişin.
Çaresizlik derler bir zemherir kışında.
Şoluğu, takati kesik;
mecalsiz yığılıp kalır bir dağın başında.
Älemde olmayan aranır mı?
Hiçliğe vücut rengi verilir mi?
Derviş olan yokluğa yerinir mi?
Sen derviş olamazsın, derler.
Sen derviş olamazsın!
Acı bir söz işitilir ansızın.
Ne közün bahanedir bu sürgüne ne sızın!
Eşikler aşın sen, ne yollar geçtin!
Hatırında mı hâlâ, neydi niyâzın?
Sayfaları, cildi dağılmış bir kitaba benzer hikayen.
Evveli gaibdir, ahiri meçhul.
Başladığın yolu adımlarken yine usul usul.
Yaprak yaprak dökülürsün toprağa,
Dağılırsın rüzgara pul pul.
Bir şeye bahanedir her şey.
Dillerin tutulduğu, sözlerin tükendiği bir şey:
Üfürür boşluğa hevesleri bir bir.
Tutunduğun gül dalından ayrılırken kanarsın ya!
Göğsüne düşen bir yalımla tutuşur,
Yandıkça yanarsın ya!
İşte bir buz dağıdır âhın,
Gözlerden saklı, bilene âyân.
Kimler âşinâ devâsız derde.
Kimlerdir sedasız sesleri duyan.
Gün olur döner silaya, gurbete düşenler
Gemiler limana döner, kuşlar yuvaya.
Katreler ırmağa döner, sense toprağa.

İçinde fırtınaların dindiği,
Vuslata apaçık hasret dendiği
Zaman dedikleri şeyin donduğu
Bir andır o.
O vakit.

Bir yanın topraktır artık, bir yanın yine sürgün
Bir yanın darmadağın, bir yanın düğüm.

Erzincan / Ocak 2023

Ayhan Şen

Mesafeler

Ola ki biz bizden ırak düşende
Mesafe mecazdır bilesin ey dost
Türlü türlü güman gönle gelende
Hakikat narına salasın ey dost.

Bahçemizde açmış sevda çiçeği,
Ne ayaz işler, ne şimal küleği,
Sarıverse dikenler yanı, yöreyi
Lutfedip de bir bir yolasın ey dost.

Adı yaman, tadı zehir ayrılık
Kimine mülk olur, kime kiralık
Hakkımızda kader vermişse salık,
Ahdimize sadık kalasın ey dost.

Bu dünya mihneti çekme dünyası,
Heves, murat koyup gitme dünyası
Cümle varı Hakk'a satma dünyası
Hakiki nasibin alasın ey dost.

Muhacirin harcı bir kuru sözdür
Cehli, tecahülü elinde kozdur
Fena cefasından ne dese azdır
Sen beka aşkıyla dolasın ey dost.

Erzincan /Nisan 2022

Ayhan Şen

Nerdesin

Ayrılık türküleriyle yağmalanmak da varmış kaderde
Müptela olmak, devası olmayan derde
Hani dumanı tüter ya sinelerde
"Ah mine'l aşk" diye özetlenen yangının
Bir bir tutuşur ya felekler perde perde
Bilmem ki erişir mi semtine sevgilinin
Feryadım, o kıssayı betimlerken göklerde
Nerdesin ey sevgili, nerelerde?

ANKARA/ Kasım 2012

Ayhan Şen

Ramazaniye

Meleklerle müzeyyen esrarlı nûristansın
Kokusuyla cihani mest eden gülistansın

Haremde konaklar, muhabbet kervanları.
Sonsuzluk ülkesinden yansıyan şehristansın

Ayrılıklar biçerken bu ayrılık diyârı
İklimin soluyana sanki mülk ü vatansın

Rahm u gufran sendedir, ateşten azat sende
Kur'an'ın nazmettiği bir mübarek destansın

Muhâcirle ülfetin geçer mevsimi bir gün
Eskimez saltanatın on bir aya "Sultan"sın

Çankırı/ 2010

Ayhan Şen

Yeniden

Virane de olsam sen yine cevri et,
Tutup ellerimden kaldırma beni,
Dönüp bakma, düşsem elden ayaktan,
Yeniden ümitle doldurma beni.

Hicran sahiline vurdum nihayet,
Bu sızı bu yara senden emanet,
Şefkat etme sakın, etme merhamet,
Yine deryalara daldırma beni.

Boyasam semayı hüznün rengine,
Kafiye düşürsem ismin dengine,
Başlasa anılar kadim cengine,
Mateme alıştım, güldürme beni.

Sana giden yollar artık yasaklım
Ne evim barkım var, ne gizlim saklım
Durulmuşken benim kararsız aklım
Döndürüp geriye, çeldirme beni

Bir bakışın Muhacir'e değdi mi,
Kalmaz hiç mecalim, yıkar bendimi,
Hayalinde kaybetmişken kendimi,
Ela gözlerinde buldurma beni.

Erzincan/ Ocak 2021

Ayhan Şen

Yitik Kuşlar

Kuşlara benzetsem sizi...
Hani kanatlarını çırpan nahif ve titrek
Hani uçsuz bucaksız göklere
açılmaya heveskâr,
Yırtıcı zalimlerden ürkerek hani,
"Biz de" diye cıvıldaşan rengârenk kuşlar...

Muhabbet bağının yitik kuşları
Yemin olsun sizin de hakkınız uçmak,
Seher şenliklerine pür sevda
kanat açmak,
Semaya âşık seyircilerin gözbebeklerine
ışık saçmak
Hakkınız sizin.

Lakin neyleyim ki
Kara bu gökler!
bulutlar yığın; vermezler geçit,
Ildızlara giden yolları bekler,
Bir şimşek çakar, bir yıldırım...
keser yollarımı
Dikenli telleri, kıvılcımların.
Ümitlerimi yakar, kül eder,
Fezayı inletir de feryatlarım
Duyulmaz yakından uzaktan
Ne çare kurtulamam bin bir tuzaktan
Neyleyim yitik kuşlar
Kara bu gökler.

Bir zaman yıllanmış bir defter idim
önünüzde, sere serpe.
Meçhul bir esintiyle savrulup gelen, gaiplerden...
Papurüsten belki kâğıdı yahut parşömen...
Üstünde çağların tozu birikmiş,
renği solmuş,
Pejmürde bir defter idim.
Ve yazın, demiştim,
Özgeçmişinizi değil
Sizden, özünüzü istemiştim.
Bana yazın; derdinizi, tasanızı,
sevincinizi yazın!
Umudunuzu, hasretinizi, duanızı yazın!
Bana yazın!
En tatlı tonuyla yazın, hayal renginin!
Kalbiniz kadar temiz olmasa da
Boş kalmak, harcı değil bu defterin.

Kalem olmak istemiştim bir vakit de
Günahsız parmaklarınızla sıkıca kavrayıp

En güzel şiirinizi yazacağınız
Bir kalem olmak...
Kalem ile yazmayı öğreten, aşkına
Küflü duyguları silip atacak,
Unutulanları hatırlatacak,
Vurdumduymazlığın bataklıklarını kurutacak
en büyülü şiirinizi yazın, demiştim.
Benimle yazın!
Gülleri mest edecek,
Bülbülleri lâl, hüzünleri zevâl edecek
bir edâ ile yazın!
Benimle yazın!
Tâ ki göz aydınlığınıza ortak olayım.
Yokluk zindanına mahkûm bir gedayım
yazın ki dirileyim, yeniden doğayım
o körpe
o masum parmak uçlarınızdan.

Muhabbet bağının yitik kuşları
Yemin olsun sizin de hakkınız uçmak,
Zifiri karanlık olsa da gökler
Derinlerde, kuytulara hüşyâr yürekler,
Sizden...
Yeri göğü çınlatacak
Bir sedâ bekler.

Hangi karanlık dağılmaz
Nurunda afitabın
Hangi bulut tutunabilir
Hengâmında rüzgârın
Hangi şimşek sönmez ki
Alevinde imanın.
Değil mi ki bu sema, kanat çırpma için
Bu hudutsuz gökler hakkınız sizin.

Haydi desem, çağırsam; takılır mısınız peşime?
Gökkuşağına hasret asumanı,
Gökkuşağı renklerine boyayalım desem.
Gelir misiniz benimle?
Bütün isine dumanına rağmen dünyanın
Kışına kıyametine
Mahşerî dehşetine rağmen
Hazır mısınız bu umarsızlık göğünde
Kanat çırpmaya...
Hazır mısınız?
Mahzun gönüllere umut olmaya.
Haydi!
Haydi öyleyse!

Bizim bu gökler!
Bu gökler, bizim!

Çankırı/ 2010

Ayhan Şen